

2026/02/01 – ΙΣΤ' Λουκά – Τελώνη και Φαρισαίου

«ο Θεός ευχαριστώ σοι»

Όταν ο άνθρωπος νοσεί, στους γιατρούς προστρέχει. Απαραίτητες αποβαίνουν κάποτε και εξετάσεις πιο εξειδικευμένες.

Μηχάνημα για ψυχογραφία δεν έχει προκύψει ακόμη. Και είναι τόσο χρήσιμο. Ιδιαίτερα στις μέρες μας.

Ο φαρισαίος μάς απαλλάσσει από τον κόπο. Προβαίνει ο ίδιος εξομολογητικά στο καθρέφτισμα του εσωτερικού του κόσμου. Χωρίς πολλή προσπάθεια μάλιστα.

Κρίνει τον εαυτό του.

Με ποια κριτήρια;

Θέλει να λείπει πως για αυτόν ο Θεός είναι ο Πρώτος και ο Έσχατος. Η αρχή και το τέλος. Ο σκοπός της ζωής του. Ο λόγος της ύπαρξής του.

Από το πρωί ως το βράδυ, κινείται ανάμεσα στου βλέμματος του Θεού την ηλιαχτίδα, ως του λυκόφωτος το θρόισμα. Αναπνέει. Ζει. Κινείται. Αγωνίζεται με στόχο και σκοπό ένα και μόνο. Ν' αρέσει στο Θεό.

Είναι ο Θεός της ζωής του. Νιώθει να βολεύεται στη ζωή τούτη, γιατί ο Θεός το θέλει. Εκείνος το εμπνέει. Το επιζητεί. Το χειρίζεται.

Ο Θεός σκορπά στου φαρισαίου τη ζωή τα αγαθά. Τις δωρεές. Την ευτυχία. Τις λύσεις στα διάφορα προβλήματα.

Ο φαρισαίος προχωρεί στη ζωή μόνος.

Γνωρίζει τον Νόμο. Τον διδάσκει. Τον προωθεί στους άλλους.

Αισθάνεται ζωντανή την παρουσία του Θεού στη ζωή του. Αφού για Εκείνον υπάρχει. Εκείνον υπηρετεί. Κι ο Θεός με τη σειρά του, καθηκόντως ανταποδίδει.

Είναι ευχαριστημένος ο Θεός μαζί του. Και ως εκ τούτου, και εκείνος είναι ευτυχής.

Ο φαρισαίος εργάζεται σκληρά. Αγωνίζεται. Θέλει να αποκτήσει οπαδούς. Και μάλιστα με κάθε θυσία.

Αισθάνεται, πως γι' αυτό ο Θεός είναι υποχρεωμένος να ανταποδίδει. Για ποιον άλλωστε αγωνίζεται ο φαρισαίος;

Στη ζωή του είναι μόνος. Μονώτατος ίσως. Τι τους θέλει τους άλλους; Για να τον περισπούν, απομακρύνοντας τον από το στόχο του Θεού;

Νιώθει φοβερή άνεση να μιλά στον Θεό. Γνωρίζει ακόμα πως, λόγω της καλοσύνης του, ο Θεός του προσφέρει ειδική εύνοια. Και αγάπη. Και προστασία. Και ευλογία.

Είναι ο Θεός της ζωής του. Τι άλλο θέλει ο φαρισαίος; Αλλά και τι άλλο θέλει ο Θεός; Αμοιβαία η σχέση και η αγάπη(!).

Οι άλλοι; Μα, υπάρχουν; Δυστυχώς ναι.

Α, υπάρχουν ... Για τι άλλο όμως; Για να μπαίνουν στις τάξεις τις διαφορετικές ανάμεσα. «Άρπαγες. Άδικοι. Μοιχοί».

Ακόμα και στο Ναό, δεν τον αφήνουν απερίσπαστο. Κυκλοφορούν και κάποιοι τελώνες. Ανάξιοι λόγου όμως.

Πώς στέκονται;

Πώς συμπεριφέρονται;

Όχι. Όχι. Αυτοί ούτε θέση έχουν, ούτε και ξέρουν να προσεύχονται. Μα και να προσπαθήσουν, ο Θεός δεν τους ακούει. Γιατί άλλωστε να τους ακούσει; Ποιοι είναι αυτοί; Η κοινωνία τους έχει απορρίψει τελείως.

Εάν αυτό είναι ψυχογράφημα, χρειάζεται να ξαναδούμε το μηχάνημά μας. Κάτι δεν πάει καλά.

Πλάνη καθαρή στοιχειοθετείται. Μια πλάνη οικτρά. Ναι. Χρήσιμη όμως. Για μας.

Σε πολλά σημεία τον μιμούμαστε.

Μια σοβαρή έρευνα θα μας πείσει.

Είμαστε όμως έτοιμοι για την αλλαγή;

Τη θέλουμε;

+ ο π. Γ.